

Levél Marosiné Szőke Irmához

DRÁGA IRMA!

A komlói Kun Béla Gimnáziumba kerültem 1971-ben kezdő matematika-fizika szakos tanárként. Csodálatos környezet, igazgató, kollégák. Boldog pillanatok. Az Igazgató Úr azonnal bizalmat szavazott, így megkaptam életem első osztályát csodálatos gyerekekkel, közösséggel, akikkel még mindig kapcsolatban vagyok. Minden szép és gyönyörű. Az egyetemi mintatanítások gyakorlata, az a néhány óra nem elég, hiszen

szeretném jól csinálni. A tárgyam iránti ellenszenvet meg kellene enyhíteni...

A tanárban ül egy rendkívül pedáns, kedves arcú matematika tanárnő, akinek már híre van következetessége, sikerei okán. Ő megteszi az első lépést felém. Segítségét ajánlja fel. Ő az, akiről hallottam: MAROSI IRMA, a gimnázium legjobb tanára az én tárgyamból. Ő lett az én mentorom egy életre, ami a szakmámban eltöltött éveket jelentve 50 év. Utolsó pillanatig fogta a kezem, halála után is szentírás volt számomra az a sok saját kezével írott anyag, amiből biztonsággal lehetett méríteni, az un. MANKÓ.

Drága Irma, 35 évet egy budapesti matematika tagozatos elit gimnáziumban tanítottam. Különböző magas kitüntetések kaptam. Emlékszem, hogy az Ericsson Díj átvételekor Te és a Szüleim jutottatok eszembe. El kellett mondanom, hogy a Jó Istenen kívül Nektek köszönhetem, hogy a szakmámat sikerrel, boldogan gyakoroltam egy életen át.

Barátok is lettünk. Pécsre utazásomkor mindig megálltam Komlón, hogy láthassalak. Örültem családnak, lányodnak, unokáidnak. Mind a tíz unokámról, lányaimról tudtál, és ők is ismertek Téged. Barátnőddel is megismertettél, akivel szintén sokat beszélgettünk az egyéni matematikai módszereidről.

Drága Irma barátnóm, mentorom, amíg élek, Te velem vagy, minden matematika példánál segítesz, nyíltságod, végtelenül egyenes jellemed örök példa számomra, hatalmas kapaszkodó a harmonikus életvezetéshez.

Nagyon hiányzol!

Pelényi Panni